

VINCENT VAN GOGH,

DOOR

HÉLÈNE SWARTH.

Galgroen de lucht, de boomen, groen als slangen —
Een stormgefolterd koornveld, waar, rouwzwart,
Neerstrijken raven uit een hemel hard
En dreigend blauw — als vlammen van verlangen
Vreemdpaarse boomen, in hun vaart verstard —
Zelfs bloesemtuijen lijken droefheidzangen —
De kamer grijnst, of lag daar angst gevangen —
Felgeel een bloemtuij gilt een kreet van smart.

Eenzame en goede! Van uw tragisch leven,
Zoo arm, zoo rijk, hoe mild uw schoonheid geven!
Kon géén u lieven? kon u géén verstaan?

O had ik mogen aan uw voeten knielen,
U brengen troost van u verwante zielen,
O gij, die moest in waanzin ondergaan!
